

Heilsoldaat en homo ja/nee*

Het Leger des Heils afficheert zichzelf met de slogan: Wij komen op voor de meest kwetsbaren in onze samenleving. Maar homofilie accepteert de geloofsgemeenschap niet zonder meer. Daarover verschijnt vandaag *Uniform uit de kast*. Twee heilsoldaten uit dat boek komen hier aan het woord.

Door Marijke Brouwer

Jeroen Herben (30) uit Bovensmilde is in opleiding tot Officier bij het Leger des Heils

"Buitenstaanders kennen het Leger des Heils van oude kleren, Majoor Bosshardt en soep, maar ik ken het van de andere kant", zegt Jeroen Herben.

Al jong komt hij in aanraking met het Leger, dat hij kent uit verhalen van zijn vader die ermee is opgegroeid, maar die later gereformeerd is geworden. Jeroen gaat op woensdagmiddag naar de jeugdclub en besluit ook naar de diensten te gaan. "Die waren zo vrolijk en enthousiast, dat was ik niet gewend in de gereformeerde kerk."

Hij gaat bij de tamboerijnclub en op zijn veertiende wordt hij lid want hij vindt er iets wat hij op school mist. "Ik was op zoek naar vrienden. Bij het Leger voelde ik me thuis, op school werd ik gepest."

Hij voelt zich bij het Leger niet alleen gekend, hij ontwikkelt zich er: persoonlijk, theologisch en muzikaal. In het jaar 2000 legt hij de gelofte af waardoor hij Heilsoldaat wordt. "Je belooft daarbij van alles, dat je heilig zult leven en ook dat je niet zult roken en drinken."

In datzelfde jaar gaat hij voor lange tijd naar Noorwegen waar hij zich toelegt op gospelmuziek. Terug in Nederland tracht hij op het conservatorium te komen, wat niet lukt. "Muziek en het Leger des Heils zijn mijn grote passies, vandaar dat ik in 2007 een opleiding tot pastoraal werker ben begonnen." En inmiddels staat hem een fulltime baan binnen het Leger des Heils te wachten. "Het lijkt me mooi en dankbaar werk om met anderen te delen dat het geloof rust en houvast kan bieden."

Tegelijkertijd staat zijn geloof hem niet toe dat hij van mannen houdt.

Jeroen nuanceert dat. "Homofiele heilsoldaten mogen er wel zijn, maar ze mogen er niets mee doen. In het ene korps wordt dat nageleefd, in het andere niet. In het korps van Emmen, waar ik naartoe ga, is het gelukkig heel gewoon en wordt er nooit moeilijk over gedaan."

In zijn toekomstige werkplek wellicht wél. Jeroen legt uit waarom hij bij een kerkgemeenschap wil horen die hem niet volledig accepteert. "Het werk dat het Leger doet, weegt voor mij zwaarder dan dit standpunt over homo's." Als hij officieel in dienst is bij het Leger voor hij geen relatie hebben. "Werken voor het Leger is voor mij belangrijker dan het hebben van een relatie." Nu, voegt hij eraan toe. Want hij heeft nu geen relatie. "Ik ben bewust niet op zoek naar een relatie. Ja, dat kun je een offer noemen."

Illustratie: Minerva illustratiegroep/Tymo Grijpma

Uniform uit de kast

Journalist en ex-heilsoldaat Joël Batenburg schreef in opdracht van COC Nederland het boek *Uniform uit de kast, Leger des Heils en homoseksualiteit* waarin hij negen (ex-)heilsoldaten aan het woord laat over hun homoseksualiteit in relatie tot het Leger. Vandaag komt het boek op de markt.

Henk Warners (51) uit Assen, heeft het Leger des Heils verlaten, maar het geloof niet

Het Leger des Heils zit Henk Warners in het bloed. Hij weet niet beter of hij ging met zijn ouders, broers en zussen naar de diensten van het Leger. Nu nog zou hij graag een actieve rol vervullen binnen het Leger des Heils. "Het trekt mij aan om andere mensen te helpen, ik ging graag in uniform op huisbezoek, de straat op, de cafés in. Ik hield ervan goeie gesprekken te voeren."

Hij praat in de verleden tijd, want hij is teleurgesteld in het Leger des Heils. Althans, in het korps Assen.

Henk is homo. Hoewel hij dat al op jonge leeftijd weet, houdt hij het geheim. Hij trouwt, krijgt kinderen maar houdt dat uiteindelijk niet vol. "Het was een hele strijd, ik heb gebeden, maar ik kon er niet meer mee leven. Door het geloof kreeg ik de kracht om eerlijk te zijn."

Hij biecht tegen zijn gezin op dat hij van mannen houdt, een officierenechtbaar van het Leger begeleidt hen, tijdens een kerkdienst vertelt hij zijn geloofsgenoten dat hij homo is. "Het was muisstil, je kon een speld horen vallen. Ik werd gedragen door God en na afloop gaf iedereen me een hand. Het voelde als een verlossing dat iedereen het accepteerde."

Henk vindt een vriend met wie hij wil trouwen. Ook voor het Leger des Heils. Het officiersechtbaar is enthousiast en wil de plechtigheid graag leiden. De toestemming van de Legerleiding komt minder soepel. Toevallig vertrekt het officiersechtbaar en daarvoor in de plaats komt een officier die tegen is op het huwelijk. De trouwkaarten zijn al verstuurd als blijkt dat het van hogerhand wordt afgewezen. De reden die Henk en zijn vriend krijgen is 'angst voor een tweedeling binnen de kerkgemeenschap'.

Op de valreep krijgt Henk een mail dat het officiersechtbaar hen toch mag huwen, alleen stelt het hoofdbestuur enkele voorwaarden. Zo mogen

Henk en zijn vriend elkaar niet de trouwringen omdoen en moeten zij tussen hun familie zitten. Ook krijgt hij twee brieven met daarin bijbelteksten die de mannenliefde afkeuren. Afzender: de here god.

Henk besluit van de dankdienst af te zien. Hij en zijn vriend blijven de diensten van het Leger bezoeken, maar ze voelen zich genegeerd. "Op het laatst door het hele korps. Ze gingen allemaal achter die nieuwe officier aan. Als een kudde." Hij blijft thuis en stapt uiteindelijk naar het COC om de zaak aanhangig te maken. "Mijn doel is dat mensen na ons deze huichelarij niet mee hoeven te maken, want het is verschrikkelijk. Het is discriminatie. Het Leger moet gewoon een duidelijk standpunt innemen."

Op zijn trouwkaart had Henk de tekst 'Neem mij zoals ik ben' staan, afkomstig van een lied van het Leger. Hij staat achter die tekst, achter zijn geloof ook. "Dat is alleen maar sterker geworden. Deze misstap is van de mens, ik geloof in een god van liefde."

*Doorhalen wat niet van toepassing is